

Pr epost til:

Innklagede: XXXXX

Anmelder: Fuglehun XXXXX dklubbenes Forbund
ellenbd@online.no

Ankeutvalget

10.02.2021

NKK-2021-01-Z1Y9K3 XXXXX – Fuglehundklubbenes Forbund

Saken gjelder anke fra Fuglehundklubbenes Forbund (FKF) av 28. desember 2020 over Domsutvalgets (DU) avgjørelse i DU-sak 2020/26, hvor DU 14. desember 2020 avviste anmeldelse av XXXXX (XXXXX) fra FKF datert 11. november 2020.

Anmeldelsen gjaldt blant annet XXXXX offentlige påstander i 2019 og 2020 om NKK-tillitsvalgtes angivelige mishandling av hund, samt påstander om at det har foreligget en konflikt som involverer en NKK-dommer. Dyremishandling og hårdhendt behandling av hund aksepters ikke i NKK. Se bla AU-sak 2019/02 og 2018/24. Saken her handler imidlertid ikke om dette, men om DU sin avvisning a saken. DU avviste anmeldelsen fra FKF med følgende begrunnelse:

«Disiplinærbestemmelsen i NKKs lover kapittel 7 gjelder etter § 7-1 første ledd for blant andre «enkelmedlemmer i NKKs klubber». XXXXX er ikke medlem av NKKs klubber, og DU kan derfor ikke ilegge disiplinærreaksjon.

Anmeldelsen gjelder ikke XXXXXs opptreden som deltager på arrangement i regi av NKK eller avl hvor avkom registreres eller søkes registrert i NKKs register, og XXXXX kan derfor heller ikke ilegges reaksjon med hjemmel i § 7-1 annet ledd.»

FKF anket avvisningsavgjørelsen til AU og ba blant annet om opphevelse av DU sin avgjørelse og at saken returneres til DU for ny behandling der. Det er fremlagt ytterligere faktiske opplysninger i anken. AU legger til grunn at XXXXX fra ca 2017 ikke har vært medlem av noen NKK-medlemsklubb.

AUs vurdering: NKKs § 7-1 lyder:

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for alle NKKs klubber og forbund, regioner og organer samt enkeltmedlemmer i NKKs klubber.

Disiplinærbestemmelsene gjelder også for deltakere på arrangement i regi av NKK, samt avl hvor avkom registreres eller søkes registrert i NKKs register, selv om personen ikke er enkeltmedlem hos noen av NKKs klubber og forbund.

I norsk strafferett er det som kjent et krav om lovhjemmel før ileggelse av straff (Legalitetsprinsippet). Dette begrenser bruken av utvidende fortolkninger av straffebestemmelsene i for eksempel straffeloven. NKKs lover må på sin side betraktes som privatrettslige avtalevilkår, og er dermed ikke underlagt samme strenge prinsipp. Vi har dog et utslag av legalitetsprinsippet i NKKs lover § 7-2 bokstav a), hvor det kreves at NKKs regler skal offentliggjøres på tilfredsstillende måte før de kan danne grunnlag for reaksjon. Dette er dog ikke spesielt relevant i saken her.

Spørsmålet om tolkningen av § 7-1 er nevnt i forarbeidene til NKKs lover av 2010, hvor dagens § 7-1 er uforandret siden den gang. Se side 60 hvor det fremgår: «*Det vil oppstå situasjoner hvor det ikke uten videre vil være klart om NKK har mulighet til å reagere. Forutsatt at det foreligger en handling det kan reageres mot: Kan det reageres mot en person for noe som ikke har skjedd under et NKK arrangement, men i umiddelbar forbindelse med dette? Kan det reageres mot noe som ikke fremgår på en klubbs offisielle nettside men en privat? Det må vurderes konkret om tilknytningen er tilstrekkelig nær og om det er behov for å reagere for å ivareta hensynene bak disiplinærbestemmelsene. Det bør neppe reageres bare fordi man mener det foreligger uønsket adferd. Vil samfunnets virkemidler være det mest naturlige er det liten grunn til at NKK skal reagere*».

Saken for AU kan vel best beskrives som offentlig omtale av NKK-tillitsvalgtes forhold i forbindelse med NKK-aktiviteter, hvor injuriersøksmål fra de tillitsvalgte er mulig. Dette vil dog ofte være vesentlig mer kostbart og byrdefullt enn om man for eksempel melder ifra til Mattilsynet om dyremishandling. Melder har i slike tilfeller ingen kostnader og involveres ofte ikke ytterligere.

AU viser også til tidligere avgjørelser i AU hvor enkeltmedlemmer uten hell har meldt seg ut av klubben i forsøk på å unngå disiplinærreaksjoner, se for eksempel AU-sak 2013/03. Dette illustrerer også at spørsmålet om medlemskap ikke er avgjørende.

Det vises også til NKKs Jaktprøveeregler for stående fuglehund pkt 1.4.1 hvor det heter: «*også før og etter prøven skal deltagere og tilskuere opptre slik at prøvearrangørens interesser ikke blir skadelidende*.» Denne bestemmelsen har eksistert lenge og den rammer både medlemmer og ikke-medlemmers straffverdige handlinger både før og etter arrangement. Det er lite tvilsomt at en person med hjemmel i bestemmelsen her også kan nektes adgang til et fremtidig arrangement.

Oppsummerende kan sies at i saker som gjelder ikke-medlemmer må tilknytningen mellom ikke-medlemmets forhold og NKKs virksomhet vurderes ved tolkningen av NKKs lover § 7-1, hvor man også tar med i betraktning om det er rimelig å behandle saken i NKK kontra det å henvise de fornærmede/skadelidende i saken til å håndtere saken utenfor NKKs systemer. Uttrykkene «medlem» og «deltager» i § 7-1 kan med andre ord omfatte også *fremtidige* medlemmer og *fremtidige* deltagere, og uttrykket «deltager» utelukker heller ikke tilskuere eller andre persongrupper som er involvert i et arrangement. I saken her har XXXXX angivelig fokusert på enkelte NKK-tillitsvalgtes forhold over en viss tid og i et visst omfang. Byrden for hver enkelt tillitsvalgt ved et eventuelt privat søksmål må anses stor. I lys av dette synes det rimelig å vurdere om XXXXX bør ha full tilgang til alle NKKs tilbud og tjenester også i fremtiden.

FKF anmodet opprinnelig om registreringsbegrensninger på kull i XXXXXs husstand. Dette imøtekommes ikke, da eier ikke er part i saken og forholdene det er snakk om uansett ikke har noe med XXXXXs utøvelse av dyrevelferd eller avl/oppdrett å gjøre. AU fattet etter dette følgende enstemmige vedtak:

Vedtak:

Avvisning i DU-sak 2020/26 oppheves. Saken hjemvises til DU for fornyet behandling

AUs avgjørelse er endelig i NKK, jf NKKs lover § 7-6 (2)

Med vennlig hilsen
Norsk Kennel Klub
Anette Jahr
NKKs Ankeutvalg